

Der har lydt svage Røster med Indvendinger som denne: Eksisterer der nu virkelig ogsaa noget, der hedder uforskyldt Arbejdsløshed. Dette Spørgsmaal besvares meget let af de faktiske Omstændigheder, og jeg skal nævne et Par Tal, der ville bevise det. Der fandtes i 1899 i vore Fagforeninger 5,100 arbejdsløse, dette Tal var i 1901 steget til 27,900. Det vil altsaa sige med 22,000. Maskinarbejdernes Forbund havde i 1898 30,000 tabte Arbejdsdage; i 1900 havde de 10 Gange saa meget, nemlig 300,000. For en enkelt Bedrift vil man ogsaa kunne se, hvorledes det svinger til de forskellige Tider, hvorledes Antallet af de Mennesker, der ere beskæftigede der, kan gaa op og ned. Hos Burmeister og Wain arbejdede der i 1891: 1,750, i 1893: 1,270, i 1898: 2,000, i 1900: 1,500 og nu 2,300. Det forekommer mig, at alene disse Tal klart vise, at der er en hel Del Mennesker, for hvem de vekslende Konjunkturer bevirker, at de ere forhindrede i at faa Arbejde. For Øjeblikket er det jo saaledes, hvad ogsaa de sidste Tal fra Burmeister og Wain, som jeg har anført, vise, at det for enkelte Fags Vedkommende lader til, at Forholdene ere noget bedre, og Arbejdsløsheden maaske noget mindre; men paa den anden Side maa man jo ikke være blind for, at der er Fag, som f. Eks. Bygefagene, hvor det kan true med, at Arbejdsløsheden kan blive meget stor og det i en ikke saa fjern Fremtid. I alle Tilfælde har jeg ment, at det vilde være rigtigt, at Forslaget kom frem paa ny.

Der er, som jeg allerede har sagt, foretaget forskellige Forandringer paa forskellige Steder af Forslaget. Disse Forandringer skyldes for en stor Del Anvisninger, som fremkom under Forhandlingerne i Fjor. Jeg skal nævne nogle enkelte. Det er bestemt i dette Forslag i Modsætning til tidligere, at Kasserne skulle være faglig begrænsede. Der var tidligere Tale om, at de ogsaa kunde være kommunalt begrænsede, men det vakte nogen Modstand, og jeg tror i øvrigt ogsaa, at naar man vil ind paa at opnaa, at der er nogenlunde samme Risiko for Arbejdsløshed inden for de enkelte Kasser, vil man naa lettest frem gennem rent faglige Kasser. Dernæst er der med Hensyn til

den Uformuenhed, hvert enkelt Medlem skal være i Besiddelse af, foretaget den Forandring, at vi have optaget Bestemmelserne fra Sygekasseloven, idet vi gaa ud fra, at den Begrænsning, som der er sat, allerede har virket ude i det praktiske Liv og derfor ganske sikkert vil vise sig mere praktisk end, om man vilde tage helt ny. Aldersgrænsen, som tidligere var sat til 20 Aar, blev der indvendt en Del imod, man vilde endogsaa fra enkelte Sider vistnok helst undgaa at have nogen som helst Aldersgrænse nedad. Jeg tror imidlertid, det vilde være uheldigt, og vi have da bestemt, at Aldersgrænsen skal være 18 Aar. Det blev med stor Styrke fra forskellige Sider i Fjor hævdet, at det vilde være en absolut Uretfærdighed, om man vilde udelukke Folk, der vare fyldte 50 Aar, fra at blive Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse. Det kan ved første Øjekast se uretfærdigt ud, men paa den anden Side viser, som jeg omtalte i Fjor, Arbejdstællingen i Tyskland, at Arbejdsløshed netop stiger i høj Grad med Alderen. Det vil derfor være naturligt at forlange, at Folk indmelde sig i en saadan Kasse, forinden de naa f. Eks. 50 Aar; derimod vil det være uretfærdigt, om man vil udelukke de Folk, der allerede ere fyldte 50 Aar, naar en saadan Lov træder ud i Livet, fra at blive Medlemmer af Kassen. Det er derfor bestemt, at efter at Kassen har faaet Anerkendelse, maa ingen optages, som har fyldt 50 Aar. Jeg tror i Virkeligheden ikke, at man derved begaar Uretfærdighed over for nogen.

I § 7 er der foretaget en mindre Forandring for at tydeliggøre, at det kun er under Strejke eller Lock-out, at Kassen ikke maa give Understøttelse til de enkelte Medlemmer. Endelig er der i § 10 gjort den Tilføjelse, at ingen maa faa Understøttelse i et enkelt Aar ud over en bestemt Tid, det er jo en Nødvendighed at have det i Forbindelse med, at de ikke maa faa Understøttelse i mere end et vist Antal Dage i Løbet af de 3 Aar. Man kunde ganske vist tænke sig at gaa den Vej — og det har ogsaa været under Overvejelse — som er anvist af Dr. Freund, at bestemme, at man over for Medlemmer, der slet ikke havde faaet Understøttelse i et vist Antal Aar, skulde yde en Erstat-